PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI – Nr. 9409 | 4 PAGINI – 30 BANI | Miercuri 27 februarie 1980

„SĂ FII MEREU ÎN MIJLOCUL OAMENILOR, ÎN MIEZUL LUCRURILOR..."

Discuție cu doi candidați ai F.D.U.S., activiștii C.J.E.F.S. Galați TEODOR OPRICĂ – prim-vicepreședinte și STELIAN MARCU – secretar

Despre *„Galațiul sportiv"* și despre oamenii săi s-a scris mult, reliefindu-se de fiecare dată preocuparea de a da întregii activități, de masă și de performanță, noi valențe, de a o ridica continuu pe o nouă treaptă calitativă. Aceasta poate și pentru că printre cei care conduc destinele sportului gălățean se află și doi oameni care au investit, de-a lungul anilor, pasiune și inițiativă, ore de neodihnă și căutare pentru ca bătrînul dar mereu infloritorul port dunărean să răspundă și din acest punct de vedere, al sportului, cerințelor tot mai mari ale cetățenilor, necesității de a urca cu mai multă hotărîre treptele performanței. Ei sînt activiștii C.J.E.F.S. *Teodor Oprică* — prim-vicepreședinte și *Stelian Marcu* — secretar, astăzi aflați într-un nou și important moment, ce implică o înaltă responsabilitate civică, aceea de candidați ai F.D.U.S. în alegerile de la 9 martie, în circumscripția electorală Băneasa pentru consiliul popular județean.

— Tovarășe Teodor Oprică, după cum știm, și în alte patru legislaturi cetățenii v-au încredințat mandatul lor. Am dori să ne spuneți cum trebuie să fie, după părerea dv., un deputat ?

— În primul rind, trebuie să fie un om de acțiune, să se afle mereu în mijlocul oamenilor, în miezul lucrurilor, să cunoască toate problemele. Apoi, pentru că acestea sînt foarte complexe și diverse, să selecteze prioritățile, să aibă un plan clar de lucru, să știe să găsească soluțiile de rezolvare. Evident, el trebuie să se bucure, în toate, de încrederea oamenilor, să-și asigure sprijinul lor.

— Ați participat în actuala fază a campaniei electorale la adunările cu cetățenii. Ca „om de sport", ați avut în vedere, desigur, pe lîngă problemele economice, sociale, edilitar-gospodărești, și aspectele legate de activitatea de educație fizică și sport.

— N-a fost nevoie să încep eu discuția. Intervențiile oamenilor au fost foarte prompte și la obiect. Paralel cu problemele economice, gospodărești-edilitare, un loc distinct

Emanuel FĂNTÂNEANU

(Continuare în pag. 2-3)

„Serbările zăpezii" 1980 – punct final la Sibiu

PE COVORUL ALB SCRIA „DACIADA", ADICĂ TINEREȚE...

Cit ai bate din palme, cortul va fi instalat...
Foto : Alex. APOSTEANU

Duminică, la Păltiniș, oamenii s-au întrecut, parcă, în număr cu brazii. Soarele vesel, vestind limita dintre anotimpuri, și tentația unor serbări pe zăpadă (mai ales televizate...) au umplut, de cu zori, drumul plecînd din Sibiu, trecînd prin Rășinarii lui Goga — comuna a găzduit, simbătă, parada portului popular, moment deplin integrat în scenariu — pentru a se continua pe serpentine, unde șoferul trebuie să fie numai ochi. Deși privirea caută și află, cînd nu e ceață, Făgărașul, dar și Apusenii sau chiar Cheile Turzii. Pe covorul alb al zăpezii, la intrarea în stațiune, scria „DACIADA". Adică tinerețe, serbările acestea de iarnă fiind undeva la granița dintre sport și joacă. Dar, în mod sigur, sub semnul tinereții.

De fapt, ele s-ar putea numi, mai bine, și ale gheții, momentul lor inițial fiind jocul pe patine. Episodul sibian, ultimul din '80, nu a făcut excepție, el începînd vineri, la patinoar, derulîndu-se, mai departe, simbătă, zi în care întrecerea mai mult sau mai puțin sportivă a dat locul cîntecului.

Și totuși, pîrtia are un miraj aparte, chiar dacă sonorizarea a fost așa cum a fost, spectatorul neînțelegînd întotdeauna ce spune **Ion Ghițulescu.** Mii și mii de oameni s-au strîns, ciorchine, în stînga pîrtiei mai ales, dar și-n dreapta, și sus. Chiar și în copaci ! Aventurile familiilor plecate în vacanță la munte — pretextul etapei sibiene — au reușit să fie cum și-au propus organizatorii, adică comice. De la bun început (ceasul arăta atunci ora 11 și cinci minute), cînd familia ad-hoc din Alba a coborît **in corpore**, condusă

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2-3)

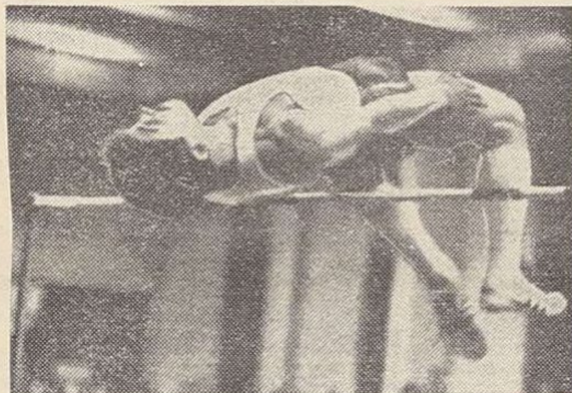
„CUPA 9 MARTIE" LA HOCHEI

MIERCUREA CIUC (prin telefon) — Pe patinoarul artificial din localitate s-au încheiat întrecerile unei atractive competiții hocheistice, dotată cu „Cupa 9 Martie", la care au luat parte patru formații divizionare A. Victoria a revenit echipei **S.C. Miercurea Ciuc,** care a cîștigat toate cele trei jocuri disputate : 9—2 cu **Avîntul Gheorgheni,** 12—0 cu **Progresul Miercurea Ciuc** și 9—5 cu **Dunărea Galați.** În continuare în clasament : **2. Dunărea Galați, 3. Avîntul Gheorgheni** și **4. Progresul Miercurea Ciuc.**

V. PAȘCANU — coresp.

La liceul „Mihai Eminescu" din Iași

CAMPIONII ATLETISMULUI SE FORMEAZĂ ȘI DINTRE VIITORII... ISTORICI ȘI FILOLOGI

Liviu Maftei, *recordmanul de juniori (aer liber) la înălțime.*
Foto : Dragoș NEAGU

Liceul nr. 2 „Mihai Eminescu" din Iași — cunoscut și apreciat prin absolvenții bine pregătiți în domeniul filologiei și istoriei — și-a creat o binemeritată faimă, la nivel național, și prin activitatea sportivă de performanță. Există aici o echipă de cadre didactice care a înțeles că dacă se muncește cu seriozitate, între învățătură și sport poate exista deplină armonie.

Acceptînd prima această idee, directoarea liceului, profesoara de limba și literatura română **Crenguța Gildău,** a sprijinit preocupările specialiștilor în educația fizică de a-i îndruma pe calea performanței pe cei mai dotați elevi. Care a fost rezultatul ?

Fără a mai descrie etapele intermediare — pentru că se înțelege de la sine de cîtă muncă a fost nevoie pentru a forma recordmani și campioni — vom spune că cel puțin 30—40 de elevi ai liceului, majoritatea atleți și atlete, figurează printre sportivii de frunte ai județului Iași, iar unii și ai țării.

Cel mai bun produs al liceului se dovedește **Liviu Maftei** (în prezent la Universitatea Iași), al cărui nume este tot mai frecvent pronunțat în cercul săritorilor în înălțime din țara noastră. Cel mai bun rezultat al său, 2,21 m (în aer liber), totodată record național de juniori, în 1979, l-a realizat la capătul unor mari eforturi, printre care demn de subliniat este acela că în sezonul de iarnă el se duce să se pregătească la... Roman, la Iași neavînd condiții de antrenament. **Gavriluță Martinescu** deține recordul național în proba de 600 m (juniori II) cu timpul de 1:20,3, ca și **Iulian Păduraru** (5:52,2 la 2 000 m obstacole) și echipa de ștafetă 4 x 100 m (junioare I) formată din **Rodica Găliceanu, Eugenia Ursache, Carmen Ilie** și **Irina Anania,** înregistrată cu timpul de 47.48 sec.

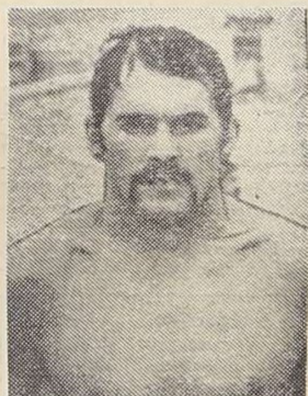
Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Performanțe, performeri...

Cu DINU POPESCU, căpitanul „tricolorilor"

DESPRE CÎTEVA RECORDURI ȘI... UN VIS NEÎMPLINIT AL POLOIȘTILOR

Căpitan al echipei reprezentative de polo în ultimele două sezoane, *Dinu Popescu* a ajuns, la cei 31 de ani ai săi, „decanul de vîrstă" al „tricolorilor", un jucător în plină maturitate, a cărui faimă a trecut de mult hotarele țării. Participant la cîte trei ediții ale campionatelor europene și mondiale, precum și la două turnee olimpice, el a atins frumoasa sumă de 206 prezențe în echipa națională și un total de 183 de goluri, performanță rară în lumea polo-ului mondial.

Gabaritul destul de redus (doar 1,78 m) nu l-a avantajat niciodată pe poloistul dinamovist în lupta pentru balon cu adversari mult mai robuști și mai puternici ; în schimb, tehnica excelentă, viteza de reacție și fantezia l-au ajutat adesea să înscrie goluri spectaculoase, să devină o adevărată spaimă a portarilor, mai ales cînd șuta de pe extremă, din unghiul său favorit. Cele mai bune performanțe, în cei 10 ani de cînd poartă cascheta „tricolorilor" — locul IV la ultimul turneu olimpic (Montreal 1976) și locul I la Universiada de la Sofia (1977).

Și acum, la 31 de ani, Dinu Popescu se dovedește

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. 2-3)

Primul test internațional al floretiștilor

UN EȘEC CARE PRIMEȘTE UN CALIFICATIV... POZITIV

Pentru floretiștii lotului olimpic, Campionatele internaționale ale României au prilejuit prima apariție în public pe planșele de concurs ale acestui sezon care are drept obiectiv de performanță o clasare superioară la J.O. de la Moscova.

Primele rezultate, primele indicii pe drumul acestui proces de pregătire cu o mare responsabilitate : doi finaliști în proba individuală — **Petru Kuki** și **Sorin Roca,** primul ratînd victoria într-un baraj cu reputatul scrimer sovietic **Sabir Ruziev,** component al echipei campioane mondiale ; prima echipă reprezentativă **(P. Kuki, M. Țiu, T. Petruș, P. Buricea)** — locul secund, învinsă net de formația R.D.G., iar echipa de tineret **(S. Roca, Z. Huszti, A. Lorinczi, O. Gogoașe, N. Ille)** — locul 3, după o spectaculoasă și promițătoare victorie asupra cvartetului sovietic.

Ca să fim sinceri, noi am privit cu un ochi mai critic decît cel al antrenorului principal, al lotului reprezentativ al floretiștilor, **Vasile Chelaru,** primul test al acestui an olimpic, ținînd cont de faptul că echipa masculină de floretă a României n-a mai pierdut de 6 ani în fața celei a R.D. Germane, că liderul echipei, Petru Kuki, a capotat iar într-un asalt cu miză, handicapat doar din punct de vedere al orientării pe planșă în confruntarea cu un adversar de clasă mondială, cum este Ruziev, iar echipa de tineret, a speranțelor, a dovedit în intervalul unei singure săptămîni, o oscilație între foarte slab și foarte bine (de la „Concursul Prietenia", din Gottwaldow, la cel de la București).

Sorin Roca, *un tînăr floretist de la care se așteaptă o mai rapidă maturizare*

Iată, însă, opinia antrenorului V. Chelaru : **„Înscriindu-se în ciclul pregătirii noastre normale, fără a solicita nimic special pentru această compe-**

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. a 4-a)